

Godkend Tulsi Gabbard og Kash Patel for at stoppe krige og løgne.

Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast den 29. januar 2025

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 29. januar 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Institutet. I dag er det den 29. januar 2025. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært.

Helga, bekræftelseshøringerne for præsident Trumps tre ledende kandidater begynder i dag med Robert F. Kennedy, Jr. som er nomineret til at lede ministeriet for sundhed og menneskelige tjenester, og som skal møde op i Senatets finansudvalg og udvalg for sundhed, uddannelse, arbejde og pensioner. I morgen er det Kash Patel, Trumps valg til at lede FBI; han skal møde op i Senatets retsudvalg. Og Tulsi Gabbard, der er nomineret til posten som direktør for den nationale efterretningstjeneste, som skal føre tilsyn med 18 efterretningstjenesters arbejde, skal møde op i Senatets efterretningsudvalg.

Vores første spørgsmål handler direkte om dette. Spørgeren siger: »Der er en samordnet indsats i gang for at afvise disse kandidater. I Patels og Gabbards tilfælde er det ironisk, fordi Dick Cheney og John Bolton gør fælles sag med neokonservative i det demokratiske parti som Hillary Clinton

for at besejre dem. Din organisation støtter Gabbard og Patel. Hvorfor ser du disse udnævnelser som så afgørende, og hvorfor er modstanden mod dem så voldsom?»

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Fordi man på baggrund af tidligere udtalelser fra disse to personer naturligvis har et vist håb om, at de vil gå efter det, der generelt kaldes den dybe stat. Det er ikke et uklart spørgsmål; det går tilbage til, da præsident Eisenhower forlod embedet, og han advarede om, at det militær-industrielle kompleks kunne blive et meget alvorligt problem for USA. Det hænger naturligvis sammen med spørgsmålet om præsident Trumps beslutning om at frigive sagsakterne om mordet på og mørklægningen af mordet på Kennedy, herunder Robert Kennedy og Martin Luther King, som hører under det samme apparat. Kennedy Jr, som bliver udspurgt i dag under høringen, sagde grundlæggende, at han er overbevist om, at CIA's rolle i disse mord vil komme frem.

Jeg tror, det her åbner Pandoras æske. Det åbner op for, hvem der stod bag Russiagate, og jeg tror, at Trump har et regnskab at gøre op på det punkt. Vi er naturligvis yderst fortrolige med det apparat, for det er præcis det samme apparat, som gik efter min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og vores organisation i USA i særdeleshed, men også internationalt. Så dette er det modsatte af, hvad Amerika skulle være som en republik; dette er det apparat, der virkelig står bag, og som også er et instrument for alle de politikker, der er gået galt i den seneste periode internationalt, herunder interventionskrigene, herunder regimeskiftet, den farvede revolution. Det er en rigtig hvepserede eller Pandoras æske, som jeg sagde. Der er et vist håb om, at Gabbard og Patel, som ikke kommer fra den afstamning, vil handle på vegne af præsident Trump og begynde at rydde ud i dette apparat. Uden det tror jeg ikke, der er noget håb om, at USA nogensinde bliver en republik igen og kommer væk fra den krigspolitik, som Biden-administrationen førte. Så jeg håber bare, at alle disse mennesker vil blive bekræftet. Jeg tror, Kennedy blev grillet en hel del om sin

sundhedspolitik; måske kunne Kennedy også være en stemme i forhold til dette Deep State-apparat, hvor han har en særlig interesse, fordi det er relateret til hans familiehistorie.

Så jeg tror kun, man kan håbe, at disse nomineringer går igennem.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en tilhænger fra Storbritannien, som skriver: »USA's efterretningstjeneste arbejder tæt sammen med det Britiske Imperiums Five Eyes-efterretningsoperationer. USA's og NATO's politik synes ofte at blive styret af MI6.« Han bruger som eksempel anklagen om Putins indblanding i valget eller støtte til Zelenskyj; og han henviser til Starmers 100-årsaftale med Ukraine. "Hvis hun bliver bekræftet, tror du så, at Gabbard vil udfordre det fortsatte særlige forhold? Og når Trump afviser valget af britisk ambassadør i USA, tror du så, at han vil udfordre det særlige forhold?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er håbefulde tegn. Det er apparatet, der står bag den nuværende geopolitiske konfrontation. Jeg mener, hvis man laver en kronologi over, hvor disse politikker kommer fra, kan man finde mange tilfælde, hvor det var briterne, der ansporede USA til at presse på for mere konfrontation. Som da Starmer tog til Washington og forsøgte at overbevise Biden om at tillade brugen af ATACMS, hvilket Biden først nægtede med det argument, at det kunne føre til en storkrig. Så kapitulerede han og gav tilladelse. Og på den måde havde man Boris Johnson, som tog til Kiev i marts 2022 og ødelagde muligheden for en fredsløsning, som var blevet forhandlet mellem Putin og Zelenskyj i Istanbul, og på den måde kan man faktisk sige, at det var denne indblanding, som er ansvarlig for de sandsynligvis 1 million døde mennesker i Ukraine. Så hvis der sker noget, der kan afslutte det særlige forhold, som så at sige var den britiske hævn for den amerikanske uafhængighedskrig, ved at ophæve den amerikanske revolution, ved at overbevise den amerikanske etablering om at vedtage

modellen for det Britiske Imperium som grundlag for den unipolære verden, der derefter blev drevet af det særlige forhold mellem USA og Storbritannien. Så dette er kernen i, hvad der er gået galt i de seneste årtier.

Så jeg håber bare, at disse mennesker har udholdenhed og mod til at forfølge det. For et par år siden var der et møde i Privy Council i Storbritannien, hvor man sagde, at en anden Trump-administration under alle omstændigheder skulle forhindres. Så der står meget på spil, og man kan kun håbe, at alt dette vil blive afklaret.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig fra en person, der identificerer sig som en »West Coast techie«. Han siger: »Den store nyhed i denne uge er Kinas udrulning af sin platform for kunstig intelligens, DeepSeek. Den blev kaldt en overraskelse og sammenlignet med Sputnik. Hvorfor skulle det være en overraskelse, at Kina gør teknologiske fremskridt? Er amerikanske teknologivirksomheder og efterretningstjenester så blinde, når det gælder Kina?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, vi igen og igen har set Vestens arrogance i at tro, at de er de gode, at de er de overlegne, at verden bør styres af en unipolær verden. Bag mange af de helt åbenlyse politiske fejltagelser ligger denne arrogance. Jeg tror, at den vil støde panden mod muren. For det, jeg ser i Trumps indledende, ret vilde udtalelser om, at folk bør elske Amerika med ærefrygt, skræmt og beundret – det er ikke virkeligheden i verden. Virkeligheden er, at Trump skal gøre meget for at rette op på det, som de tidligere regeringer gjorde med interventionskrigene i Mellemøsten, som kostede millioner af mennesker livet, med at muliggøre det, som Israel har gjort i Gaza – meget langt fra det lige nu – og på mange, mange andre punkter. Så jeg tror, at det, vi ser, er en fatal selvoverturering fra det kollektive Vests side, som man også ser i EU. De nægter at anerkende, at alle deres politikker har slået fejl. Den grønne aftale er slået fejl, den liberale model er slået fejl.

Jeg tror, det burde være indlysende for enhver, at Kina har overhalet Vesten med hensyn til videnskabelige og teknologiske fremskridt, med hensyn til antallet af patenter, de registrerer hvert år. Ifølge en australsk hjemmeside, som er tilknyttet en tænketank, er Kina førende inden for 38 ud af 47 videnskabelige og teknologiske områder. Så det er helt normalt, at der kommer en Sputnik-effekt inden for kunstig intelligens, og man kan kun håbe, at det får folk i Vesten til at vågne op. Men jeg tror ikke, det vil kunne bygge bro hurtigt, for den arrogance har ført til utrolige fejl, og medmindre de fejl bliver analyseret, og de aksiomer og den tankegang, der ligger bag dem, bliver korrigeret, tror jeg ikke, det bliver nemt at rette op på.

SCHLANGER: Du nævner arrogance og liberal politik: Det næste spørgsmål handler om Friedrich Merz. Personen skriver: »Jeg var chokeret over, hvor arrogant Merz fremstod i sit interview i Davos. Han sagde, at han vil vinde; han vil arbejde sammen med Macron; han vil være i stand til at finde en koalitionspartner; og han vil fortsætte krigen.« Og denne person skriver: »Er dette virkelig den person, der vil løse problemerne for Tyskland?«

ZEPP-LAROUCHE: Nej, og jeg kan kun håbe, at der kan gøres noget for at forhindre ham i at blive den næste kansler. Denne person er berygtet: Han var CEO for den tyske afdeling af BlackRock. Det betyder, at han er fuldstændig identisk med det militærindustrielle kompleks, Wall Street og City of London, som er det egentlige problem i det nuværende system. Han er fuld af selvtillid. Han har sandsynligvis allerede nu holdt en tale i Forbundsdagen, hvor han vil foreslå en migrantlov, som grundlæggende er i strid med den tyske forfatning, den er i strid med Genève-konventionen, den er endda i strid med EU-lovgivningen, fordi den praktisk talt vil fjerne den individuelle ret til asyl. Det er en af de grundlæggende menneskerettigheder, hvis du vil nævne nogen af dem. Han har allerede sagt, at han er ligeglad med, om AfD støtter dette.

Det betyder bare, at AfD også er med på den umenneskelige politik over for migranter. Men det lader til at være den nye form for konsensus, for i Davos sagde Merz også, at hvis Trump klager over et handelsunderskud mellem USA og EU, vil vi løse det ved bare at købe mere LNG-gas og købe flere våbensystemer fra USA. Det er ikke en tysk patriot, der taler. Det er en person, der taler på vegne af BlackRock. LNG-gas fra USA er en af de medvirkende årsager til, at den tyske økonomi er i frit fald! Dette er absolut imod de tyske interesser, og jeg kan kun håbe, at i det mindste nogle af industrierne er ved at få øjnene op for, at Merz ikke er deres repræsentant, men at han vil fortsætte den tyske økonomis nedtur. Så forhåbentlig vil der komme til at ske ændringer. Og hvis Merz regner med Macron, så held og lykke! Macron er helt færdig i Frankrig – han er hadet. Den franske regering er fuldstændig ustabil og har ingen udsigt til at opnå stabilitet.

Men der er en fare for, at Melonis liberalkonservative, indvandrerfjendtlige politik ser ud til at være en ny aftale mellem alle disse mennesker, hvilket ikke ville være i modstrid med det, Trump siger. Men det er ikke i EU-medlemmernes interesse, som man kan se af de centrifugale tendenser, der kommer fra Slovakiet, Ungarn, Østrig, Kroatien og som en tendens i Georgien, Bulgarien og Rumænien. Den serbiske premierminister Vucevic er lige trådt tilbage, fordi der var et Maidan i gang mod Serbien. Så det er meget turbulent og meget langt fra at være stabilt. Men det værste ved Merz er, at han sagde, at der er brug for en mobilisering af de liberale demokratier mod de ikke-liberale autokratier, og at Kina og Rusland er modstanderne. Med den holdning er Merz virkelig det modsatte af, hvad der er brug for i forhold til at løse den strategiske krise ved at finde et nyt aftalememorandum med BRIKS, med den Globale Majoritet. Jeg tror, at hvis det lykkes Merz at blive kansler, går vi en stormfuld fremtid i møde, fordi han vil skære i det sociale system og skabe elendighed i Tyskland for befolkningen, og det vil heller ikke vare længe.

Det er ikke et godt perspektiv, det ved jeg, men valget er ikke overstået.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om Europa fra en person, der spørger: »Hvorfor tolererer europæiske borgere kommentarer som den tyske forsvarsministers, der siger, at Tyskland skal blive krigsparat? Eller NATO's generalsekretær Rutte, der opfordrer til en krigstankegang? Har de glemt konsekvenserne af krig?« Han påpegede, at det i denne uge er 80-årsdagen for befrielsen af Auschwitz, og alligevel deltager folk i disse demonstrationer og lader krigshisserne fortsætte. Hvordan kan det være tilfældet i Europa?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at der er en enorm indsats for at skubbe til befolkningen – for at bruge dette ord, som blev opfundet af Cass Sunstein, Obamas ghoul – for at skubbe befolkningen til at tro, at de skal gøre sig mere klar; som om den tyske historie ikke ville eksistere. Det er virkelig et fantastisk fænomen, som ikke er gået ubemærket hen hos størstedelen af verdens befolkning. I dag var der f.eks. nogle taler i den tyske forbundsdag om 80-årsdagen for befrielsen af Auschwitz. Folk fortalte om gruopvækkende beretninger: hvordan mennesker blev myrdet, forsvarsløse og så videre. Et øjeblik tænkte jeg, at de måske beskrev, hvad der skete i Gaza, men det nævnte de naturligvis ikke. At de kunne sige disse ting uden at nævne Gaza, er virkelig et forbløffende fænomen. Det er svært at sige, om det er flertallet eller ej, for statistikkerne i mainstream-medierne giver ikke et præcist billede, og jeg ved for eksempel, at folk i Østtyskland absolut ikke køber denne fortælling om NATO-historien.

Men endda den vesttyske befolkning, har de glemt, hvad Tyskland gjorde mod Rusland under Anden Verdenskrig? I betragtning af den historie har jeg altid ment, og jeg mener stadig, at Rusland var ekstremt generøs i perioden med den tyske genforening ved ikke at fremlægge den historiske historie om Tyskland, men ved at lade Tyskland blive genforenet og blive en del af NATO; kun med de to bestemmelser

om, at NATO ikke måtte udvides mod øst, og at der ikke måtte stationeres udenlandske tropper på Østtysklands territorium, og begge disse bestemmelser bliver overtrådt på den mest åbenlyse måde. Så jeg kan kun tænke, at hele denne situation i Tyskland ikke bliver fredelig. Det vil komme til et punkt, hvor enten folk erkender, at den eneste måde, Tyskland kan overleve på, er ved at slutte sig til den Globale Majoritet og være en stemme for fred. Så man kan kun håbe, at mange mennesker hører det og støtter os, for det er det, vi forsøger at gøre.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål fra en person, som skrev: »Jeg så din diskussion med oberst Wilkerson i sidste uge med stor interesse. Emnet var det amerikanske imperiums tilbagegang. Er du enig med ham i, at Amerika i løbet af de sidste 60 år er blevet et imperium?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om det. Hvis man ser på USA's sikkerhedsdoktrin, som igen blev omtalt offentligt af kontreadmiral Thomas Buchanan (på et møde på CSIS Center for Strategic and International Studies) i november sidste år, sagde han, at USA endda tager sig ret til at bruge atomvåben præventivt, hvis USA's overherredømme er truet. Hvis det ikke er en erklæring fra et imperium, så ved jeg ikke, hvad det er. Så det er ikke min fortolkning. Jeg tror, Buchanan gav verden det absolutte bevis, og det har desværre været den amerikanske sikkerhedsdoktrin i stort set hele efterkrigstiden. Men jeg tror, at den i den seneste periode er blevet mere fremhævet og mere voldsom. Jeg tror, jeg er enig med oberst Wilkerson i, at hvis man kigger ned i historien, så er alle imperier forsvundet, fordi de alle har den samme fejl: Ved at blive et imperium strækker de sig til sidst for langt, og med denne overstrækning mister de evnen til at bevare kontrollen. Jeg tror, at det, præsident Trump ser ud til at gøre, er, at han måske ikke ønsker et globalt imperium, måske ikke at USA skal være en global politimand som den tidligere regering; men han ønsker helt sikkert at ændre

grænsen. I sin tiltrædelsestale sagde han, at USA igen er inde i en periode, hvor landet vokser. Så fortsatte han med at sige Panama og annektering af Canada og opkøb af Grønland og omdøbning af Den Mexicanske Golf til Den Amerikanske Golf: Alle disse ting udgør måske ikke et fuldgældigt imperium, men han har helt sikkert en idé om ikke America Great Again, men America Greater Again. Jeg tror heller ikke, at det vil gå så godt.

SCHLANGER: Helga, jeg har et spørgsmål mere til dig. Det er en, der skrev og sagde: »Jeg er blevet meget opmuntret af at se arrangementerne om fredagen i Den Internationale Fredskoalition, som du har taget initiativ til. Det ser ud til, at der er nogle mennesker, som er patrioter og gode borgere. Men hvordan får vi flere mennesker involveret i dette? Jeg prøver at få mine venner til at interessere sig, og de siger, at de har fået nok af politik.«

Når du besvarer det spørgsmål, hvorfor giver du os så ikke en fornemmelse af, hvad emnet vil være på fredag på det næste Zoom-opkald fra Den Internationale Fredskoalition?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, du skal blive ved med at gøre det, og du skal også være med: Ikke kun tale med dine venner og kolleger og så videre, men hjælpe os med at lave outreach og kontakte andre organisationer. Vi er helt sikkert på vej mod faren for kaos i hele verden. Det bliver naturligvis et emne på næste fredagsmøde, hvor vi vil se på, hvor verden står efter 10 eller 12 dage med Trump-administrationen, som allerede har medført dramatiske ændringer. Så vil vi helt sikkert se på, hvordan situationen er i Mellemøsten, hvor Trump nu har gentaget sit forslag om simpelthen at ændre palæstinenserne's placering: Flytte dem ud af Gaza og ind i Egypten og Jordan og måske endda Indonesien. Tilsyneladende er ingen af disse regeringer blevet spurgt på forhånd. De har i hvert fald afvist det. Det var hele problemet, at Egypten ikke ville have palæstinenserne i Sinai-ørkenen, for eksempel, fordi de frygtede, at det kunne blive en permanent kilde til

destabilisering for Egypten. Så jeg tror ikke, at der er nogen sandsynlighed for, at det vil ske, for palæstinenserne har hele tiden været, at de insisterer på, at de har ret til deres eget land.

Så det vil helt sikkert blive et diskussionsemne. Og vi ser naturligvis ikke kun på dette som kommentatorer, men vi forfølger meget aggressivt ideen om, at det nu er det øjeblik, hvor Oase-planen skal lægges på bordet. Man er nødt til at have en helt anden tilgang. Hvis landene i regionen ville gå med til at sætte Oase-planen på den internationale dagsorden; det vil sige at skabe mere ferskvand ved at bygge kanaler, ved at bygge en masse atomkraftværker til afsaltning af store mængder vand, så man kunne overrisle hele regionen. Kina har bevist, at de kan overrisle store områder. De har kunstvandet et område på størrelse med Tyskland i nordøst, som tidligere var en ørken. Disse metoder skal anvendes i Mellemøsten, og på den måde skaber man en vision for fremtidens samarbejde. Man er nødt til at finde en tostatsløsning, ellers tror jeg ikke, det sker. Så er man nødt til at gå i gang med en massiv industriel udviklingsplan for alle, for palæstinenserne, men også for Libanon, for Syrien, for Yemen, for Irak. Hele regionen har påtrængende behov for at blive bygget op. Jeg tror forhåbentlig, at præsident Trump vil gå med til det. Han har gentagne gange sagt, at han tror på opbygning, og det ville være en unik chance. Hvis han er enig med, lad os sige, præsident Putin, præsident Xi Jinping, med Saudi-Arabien, er der en ny tilnærmelse mellem Saudi-Arabien og Iran. Hvis alle lande i regionen er enige, kan man ændre parametrene fuldstændigt og få ægte fred.

Så det vil helt sikkert være et emne på fredagsmødet. Vi mobiliserer i øjeblikket for at få så mange kræfter som muligt til at støtte Oase-planen; for at få den til at fungere. Det er helt sikkert et af emnerne.

SCHLANGER: Helga, bare et hurtigt spørgsmål: Har du endnu nogen antydninger af, at der er bevægelse i retning af et møde

mellem Trump og Putin eller Trump og Xi Jinping? Det er blevet nævnt, men er der noget konkret om det endnu?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er ret sikker på, at det er under forberedelse. Disse topmøder kommer normalt ikke ud af det blå, men der er altid en proces, hvor eksperterne på de to sider begynder at diskutere emnerne, og når de er nået frem til en vis forståelse, mødes præsidenterne. Jeg har indikationer, som ikke er 100 % bekræftede, men jeg har indikationer på, at en sådan proces er i gang fra både Rusland og Kina. Putin sagde i dag eller i går, at krigen i Ukraine kan være slut om et par uger. Og under alle omstændigheder er situationen i Ukraine på vej mod et beslutningspunkt. Endda chefen for Ukraines militære efterretningstjeneste, Budanov, sagde, at enten er der fred for Ukraine inden sommer, eller også står selve Ukraines eksistens på spil. Det er første gang, at en ledende ukrainsk embedsmand siger sådan noget. Og i betragtning af at Trump har sagt, at han vil bidrage til at bringe Ukraine-krisen til ophør, kan man kun håbe, at de forslag, som Trump fremsætter over for Rusland, vil tage hensyn til Ruslands absolut væsentlige sikkerhedsinteresser, uden hvilke en aftale ikke er mulig. Men det er en meget anspændt situation. Det korte svar på dit spørgsmål er, at jeg har fuld tillid til, at disse ting er undervejs.

SCHLANGER: Vi ses på fredag til den Internationale Fredskoalitions næste Zoom-opkald. Vores seere kan hente det fra Schiller Instituttets hjemmeside, der er et link til det. Helga, tak fordi du kom i dag, og vi ses.

ZEPP-LAROUICHE: OK; indtil da.